

MANTANA 12

Měsíčník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 14, číslo 12

Prosinec 2011

Úvodník

Asi se sluší na konci roku 2011 trochu sumarizovat. Počet členů Horoklubu Chomutov stále zůstává pod hranicí 100 lidí, nicméně členové jsou poměrně aktivní. Mezi vydařené realizované akce patřil např. zimní výstup na Schrankogel ve Stubajských Alpách, přechody různých pohoří, výstup severozápadní stěnou Lenzspitze s následným traverzem na Nadelhorn, cyklovýprava z Chomutova na Watzmann a zpět v sedmi dnech. Mezi krásné hromadné akce patřilo zdolání všech 14 tisícových vrcholů Krušných hor nonstop na kole, účast na Petrohradském padání a účast na Eurohrách. Nejvýraznějšími členy klubu s ohledem na výkony jsou určitě Pavel Bohuněk mimo jiné se svým osmatřicetidélkovým výstupem v jižní stěně Marmolady cestou přes Rybu a Martin Jech, který např. zrealizoval kompletní přejezd Krušných hor na kole nonstop (300km) a dále se stal vítězem mládeže celé série „Hannah překližka cupu“. Také se konaly již tradiční akce jako je Lov horezdarů, Novoroční koupání, Přejezd Krušných hor na běžkách, Otvírání skal tentokrát v Květnově v bývalé TO Skaláci, Poslední slanění v Nové Vsi v horách, Zimní metodika na Sfingách, Běh na Jedlák, Vánoční stěna atd. O dva horokroužky, kde se nachází 29 dětí, se nám starají Jíra Šťastný s Maruškou a Bohouš Dvořák. S mládeží se mimo jiné vyrazilo na soustředění do Arca a na písek do Českého Ráje. O většině proběhnuvších akcí byl napsán článek, který byl uveden ve 12 číslech měsíčníku Mantana v roce 2011. Redakce Mantany přeje všem čtenářům do roku 2012 hodně radosti a romantiky při realizaci cílů, zdravé tělo i ducha, kamaráda, o kterého je možno se opřít atd.

Blagodan

Poslední slanění Horoklubu Chomutov

4.–6. 11. 2011

Jíra Šťastný

Ukončení lezecké sezóny roku 2011 se sice koná až v sobotu, ale většina členů přijíždí do restaurantu Pod lípou v Nové Vsi v Horách již v pátek večer, protože se hraje na kytary a je obvykle více času na pokecání s kamarády než v sobotu, kdy hrají kapely. Postupně se nás schází asi třicet a obsazujeme většinu místa v hospodě, jelikož sál nám zabraly učitelky. Svinča s Lubošem hrají na kytary, občas se k nim přidá i někdo další. Kdo chce, tak s nimi zpívá, ostatní se baví a je veselo. Po půlnoci nás ale z dobré nálady vyvádí paní vrchní, když začíná kasírovat. Ještě chvíli sedíme a dopíjíme, pak to ale vzdáváme a přesouváme se do vedlejší budovy, kde večírek v omezené míře pokračuje do časných ranních hodin.

V sobotu ráno se nikomu moc nechce vstávat, ale jelikož přijíždějí další členové

klubu, není nazbyt. Čekáme před hospodou, až někdo otevře a udělá nám snídani. Po chvíli přichází paní vrchní a jsme vpuštěni dovnitř. Po desáté hodině již jsou všichni občerstveni, a tak se přesouváme na prostranství vedle hospody, kde nás Deivina s Tomem rozdělují na dvě družstva, zhruba po dvaceti členech. Každý je označován na tvář buď horizontálními nebo vertikálními proužky, podle toho, za jaké družstvo bude soutěžit. Ačkoliv je hnusná mlha, přesto se nás sešlo hodně a všichni se těší, jaké soutěšky si pro nás DeTo letos připravili.

První soutěž se odehrává hned u hospody a jejím cílem je proskákat „panáka“, kterého Deivina nakreslila na asfalt, a přitom nešlápnout nohou mimo, což bylo u chlapů s většími botami trochu problém. Každý se snaží a vzpomíná na své dětství, a tak se postupně střídají všichni členové obou týmů.

Následuje přesun celé (skoro 50-ti členné skupiny) k domku u vrtulí, kde následu-

je další soutěž. Tentokrát jsou soutěžící postupně oblékáni do dětských plen a s dudlíkem v zubech musí v podřepu zdolat vyznačenou trať.

Po skončení se opět všichni přesouváme, tentokrát k lesu, kde se na cestě soutěžící řadí do dvou zástupů a úkolem toho posledního je přelézt po zádech všech kolegů

dopředu a potom podlézt pod jejich nohama zpět na konec řady. Takto se opět vystřídá celý tým.

Na další stanoviště to je jen kousek cesty, takže jsme tam poměrně rychle. V lese jsou nataženy dva okruhy z provázku, každé družstvo má svůj. Úkolem všech bude štafetovým způsobem projít vyznačený okruh, ale se zavázanýma očima. Je docela legrační pozorovat, jak lidé poslepu zakopávají o kořeny a bourají do stromů podél dráhy.

Následuje další přesun na rozcestí, kde je pro každé družstvo připravena hromádka písku. Bez pomoci rukou musí každý nabrat do lžíce co nejvíce písku a ten přenést na připravený papír, kde z něj musí družstva vytvořit co nejhezčí sluníčko. Rozhoduje nejen celková hmotnost přeneseného písku, ale také vzhled vytvořeného sluníčka.

Po dalším krátkém přesunu následuje další vzpomínka na dětská léta, a sice skákání přes švihadlo. Opět štafetovým způsobem musí každý desetkrát přeskočit, a pak předat švihadlo dalšímu soutěžícímu.

Po ukončení této soutěže již odcházíme pod vlastní skálu, kde proběhne tolik očekávané „Poslední slanění“. Skála není v mlze

Po posílení obědem a nějakými tekutinami se všichni přesouvají nahoru na sál, kde pokračují v dalším soutěžení. Vybraní jedinci se např. snaží vylovit jablko z lavóru plného vody, opět bez pomoci rukou, a nebo sestavit rozstříhané portréty některých našich členů. Pak už ale začíná hudební produkce a je na čase vrhnout se do tance. Nejprve hraje osvědčený Album své country a bluegrassové pecky a po několika přidavcích ho střídá pro nás nová rocková formace Maršál bazén, která nám přijela zahrát až z Jablonce. Přestávky jsou vyplněny tradičním podlézáním stolu, což láká zejména mladé. Zábava končí opět nad ránem, kdy se hudební produkce přesouvá z pódia na parket a kombinací členů obou ka-

do poslední chvíle vidět, ale nakonec je to docela pěkný kvačik, který pro tuto příležitost objevil na internetu Pája a posléze lezecky zhodnotil LeToš a spol. Z vrcholu je nataženo lano a všichni postupně slaňují na Důlfera dolů, kde má LeToš pro každého připravené malé občerstvení. Někteří chtějí prchnout od skal dříve a přesunout se do hospody jako první (Bandasky a Happiny), ale ztrácejí se v mlze mezi vrtulemi a musí být zachráněni ostatními, se kterými pak společně nacházejí ten správný směr do vesnice.

pel vzniká nové hudební těleso.

Myslím, že akce se opět vydařila a musím touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kteří se na její organizaci podíleli, hlavně ale Deivině s Tomem, kteří připravě soutěžek věnovali určitě spoustu času. Tak ahoj zase za rok.

Jířa

„Vánoční stěna“ mládeže Horoklubu dne 22.12.2011

Horolezecká mládež Horoklubu si, opět jako posledních několik let, vyskočila, vylezla, přelaniła, a „poprala“ sama se sebou a svými schopnostmi a znalostmi. Kdo byl fyzicky zdatnější a tím „výkonější“, kdo byl znalejší, ten nasbíral více bodů a v závěrečném rozdělování cen byl mezi prvními. Ale nikdo z dětí nepřišel zkrátka, ani ti nejmenší, závěrečná hromádka cen byla dost velká pro všechny. Ostatně podívejte se na fotky. Ta „strašidla“ na fotkách jsou pouze jednou z disciplín, a to obléknout na sebe historické zbytky a pozůstatky staré horolezecké výzbroje a výstroje. No, nejsou krásní? Disciplín bylo dost, asi to pro příští rok trochu proškrtám. Přelaniění napříč tělocvičnou, závody v rychlolezení, jumarování a lezení ve smyčkách, přelet v zavěšených smyčkách, přechod minilanového centra pod stropem a slaniění, odskok od stropu tělocvičny, vázání uzlů a již zmíněný historický „kostým“. Jsem rád, že děti i dospělý dozor vše pohlídaly, a vše proběhlo bez nejmenšího úrazu. Díky jim, dospělákům, kteří na vás dohlíželi a vše připravili. Nyní jsou již lana za stěnou, tož těšme se na příští vánoce. Ale mezitím ještě mnohé stihneme - budeme lézt a učit se - na stěně, v Perštejně, i v pískovcových skalách, ba i v horách.

Ahoj Bohouš

Sněžka (1602 m)

22.—23. 12. 2011

Blahouš Kluc

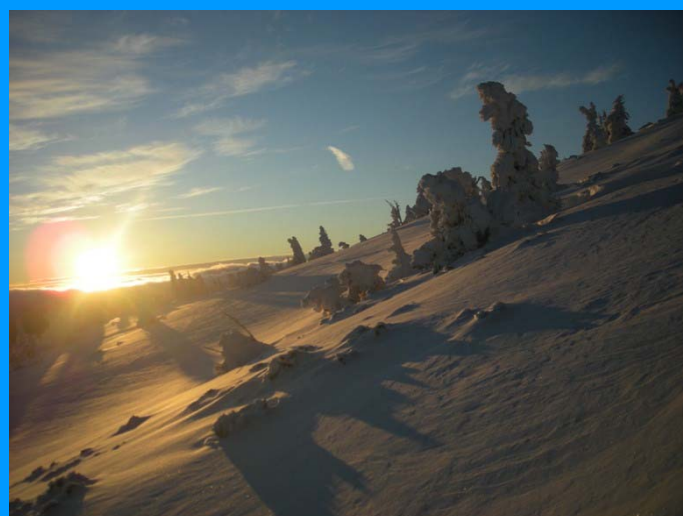

Dělit se o to pěkný se svými kamarády považuju za povinnost, a tak Jarda Hála, řádně navnazen, spokojeně vyšlapuje z Pece pod Sněžkou (754m) na nejvyšší vrchol České republiky. Před několika lety jsem sám strávil krásnou noc na nejvyšším bodě Krkonoš a nafotil krásný fotky. To bychom si rádi zopakli. Můžeme být rádi, že od spodní budovy lanovky je v čerstvém sněhu, někdy až hlubokém metru, prošlapaná stopa. Takhle vystupujeme v dobrém čase na Růžohorky (1251m). Po chvíli odpočinku pokračujeme dál.

Sluníčko nám přeje a při konečném stoupání na vrchol nám předvádí krásný západ slunce.

Rovnou jdu k lanovkáři s dotazem, jestli můžeme přespat v prostoru lanovky, což odmítá. Tak se ptám na lopatu, že bychom si udělali záhrab. To ho zlomí a nechá nás si lehnout u záchodů. Jdeme se navečeřet na vrchol, kde nás vítá ostrý vítr a setmělá příroda pod námi. Nádhera. Jarda se jde ohřát a já pěkně vymrzám sám. Už v úplné tmě mě Jarda vyzvedá a jdeme se ohřát do prostor lanovky. Zde si masíruju zmrzlý nohy, lijeme do sebe slivovici a pivo. Pak si k nám sedne na pokec i lanovkář. Sděluje nám, že celá lanovka bude procházet v příštích dvou letech rekonstrukcí. Teploměr na hodinkách ukazuje 0°C. Nohy pořád mrznou, a tak nazouvám boty a zasunuju je do spacáku. Takhle usínám a probouzím se kolem 02.00 hod. Je už poměrně teplo, protože lanovkář uzavřel vrata od lanoví lanovky. Odlehčuju oblečení. Povídáme si s Jardu asi tři hodiny, a pak opět upadám do bezvědomí.

Procitáme po 07.00 hod. a jdeme se podívat na východ slunce. Viditelnost asi 15 m, nepříjemný vítr a mrholení. Vzdáváme sestup přes Luční boudu, loučíme se s lanovkářem a sestupujeme cestou výstupu. V lese je už viditelnost lepší a vítr tolik nefučí. I tak se zastavujeme na Děčínské boudě, kde se zrovna probouzí osazenstvo po večírku. Dáme si čaj a podmásli. Příjemně se pobavíme s rodinou, která chatu spravuje, a pak už jen přímou cestou dolů k autu a domů.

Zveme vás na akci Zimní metodika Horoklubu

v sobotu 21.ledna od 9,00 do 16,00 hodin v TĚLOCVIČNĚ !

Program : viz nákres činnosti v tělocvičně, podstata – naučit se v teple tělocvičny to, co je potom daleko těžší ve sněhu a ledu – v neděli na Sfingách.

Kdo neví o co jde? Dvakrát až třikrát za rok pro vás oddíl Horoklub pod vedením jeho instruktorů ČHS pro hory, skály a mládež pořádá tuto akci. Další Zimní metodika bude opět až za rok, v lednu 2013.

Název Zimní napovídá, že půjde o vše, co se týká činnosti horolezců v zimě. Podle přiloženého programu si můžete udělat představu.

Začátečníci se přijdou podívat a vidět, jak ti znalejší a zkušenější předvádějí, nebo se učí určité zimní činnosti a jaké přitom dělají chyby. Ale i vy si to můžete vyzkoušet a naučit se. Co mi nejde, s tím mi pomohou instruktoři (Jirka, Bohouš, Broněk, Honza). **Ti zkušení,** kteří si již myslí, že to znají a zvládnou, jdou na tuto akci s tím, že **předvedou, že to umí.** Prakticky i test z teorie.

Na základě splněných požadovaných činností předá předseda Horoklub členovi průkaz ČHS.

Tak to chceme v Horoklubu mít, aby naši členové ve skalách a horách měli potřebné znalosti.

My jako Horoklub vám nabízíme své služby a znalosti, zdarma **ukážeme, předvedeme, naučíme.** Využijte to. Neberte to jako buzeraci, že vás někdo k něčemu nutí.

Stát se členem ČHS nebo rakouského či německého Alpenvereinu může kdokoliv, ale je jen na vás, jestli se vše nutně k horolezeckému sportu a pohybu v horách chcete naučit, z jednoduchého důvodu, abyste se nezranili nebo nezabili. K tomu slouží ve všech těchto svazech placené kurzy vedené Horskými vůdci a instruktory. Např. to, co my učíme jako Základní metodiku, můžete se naučit v Plzni nebo v Praze v kurzu pro začátečníky za 3000Kč. Horský vůdce je placený profesionál. My to děláme dobrovolně ve svém volném čase a zdarma.

Takže jste na tahu, máte právo volby. Ještě bych připojil, že jsme se dohodli, že nyní do tělocvičny zahrneme i činnosti z tzv. Jarní metodiky (skalní), co stihneme, to stihneme. V dubnu pak již bude Jarní metodika pouze v Perštejně (chytání PNEU, přelánění, jumarování, ferrata, nouzové slánění).

Zimní metodika – v terénu na sněhu – na Sfingách

(500m pod Měděncem) !!!

V neděli 22.ledna od 9-10,00hod. celý den pokračuje

Tam již to chce řádné zimní oblečení a obutí včetně rezervních rukavic apod., tak jako když jde do zimních hor. Kdo má, vezměte si i horolezecké vybavení, sedák, prsák, helmu, smyčky, lano, mačky, cepín, karabiny, osmu. Kdo má, tak „pípák“, ledovcové vrtule, apod.

Bude se ve sněhu nacvičovat (nebo předvádět) – pád, zajištění a vytažení z ledovcové trhliny, chůze v mačkách, ale i se sněžnicemi, brzdění a zastavení pádu cepínem, navázání se na lano před vstupem na ledovec, jištění na sněhovém strmém svahu a zachycení pádu, postup, jištění a lezení ledů, zacházení s lavinovým vyhledávačem „pípákem“ a nalezení zasypaného v lavině, vybudování nouzového záhrabu a IGLŮ (když bude dost sněhu)

Doufejme, že bude dost sněhu. I pro oblečení platí, že kdo chce chodit do hor, musí se umět patřičně obléci.

Pár věcí (materiálu) na předvádění Horoklub má, takže budete mít s čím nacvičovat. Kdo má svoje, tím lépe.

Ahoj Bohouš
vedoucí horolezeckého kroužku mládeže
a správce lezecké stěny Horoklubu
na gymnáziu v Kadani

Milá Mantano!

Jelikož jsem si nejspíše od častého klečení v koutě na hrachu z období mých ...nácti let opotřeboval kolena, což se nyní v „mužném“ věku projevuje kulháním a pajdáním, se schoďů pouze po zábradlí sjížděním, vězte, že jsem krátkodobě do doby, než mne opět omladí, zanechal doma lezecký haraburd, stejně již značně omšelý, a sdělil milé manželce Janě, že budeme na Sardošce jezdit po moři na čerstvě zakoupeném člunu.

To bylo radosti „na Starém Bělidle“, řka, že utopit může mne i sebe doma ve vaně. Stalo se. Tedy to, že jsme odjeli a na mořském pobřeží onoho čluna nafoukli. Prima volta - jak říkají Italové poprvé do vln u poloostrova Arbatax. Moře v zálivu u pláže jako rybník, hrdě jsme zvýšili rychlost, pak již nebylo návratu. Na otevřeném moři vlny i s čepičkami si s námi hrály hru na přetahovanou. Kdo to nezná, tak vlna vás „bafne“, hodí 25m dopředu, motor zabere, vy přímo letíte, když vtom spadnete drážkou (dno a čelo člunu) o 2m níž mezi vlny a ta, která jde zpátky, vás zastaví - doslova a úplně, motor jen pláče. A situace se opakuje. Jana otoč to. Asi jako když vám řeknou, tak vylez to osmové místo. Vždyť bych se zasebevraždil. Konečně jsme objeli poloostrov, mimochodem krásný. Rozervané skály z červeného porfyru až do moře, nádhera. V závětří jsem bravurně otočil pomalinku člun a jeli jsme zpět. Přece zaparkovat, teda zakotvit, a dojet stopem pro auto, by bylo pod úroveň mých šedin. A tak nastalo raftácké probíjení se proti větru a vlnám. Každá vlna znamenala špic člunu do nebe a oplach „kormidelníka“ plným džběrem slané hnusné mořské vody. Slanečci prý déle vydrží. „Sedni si na špičku člunu“ křičím na Janu, motor pak lépe zabírá. Neposlechla. Jen držela opratě, nebo se držela opratí? A řídila těch 5+já=6 koní do klidu zátoky. Tam, asi je švihla bičíkem, koně zabraly a my klouzali po hladině rychlostí 28,5km/hod., jak změřila moje GPSka. Když si ten krám bereš s sebou, tak doufám, že se někdy vrátíme taky do kempu, říkala mile moje krásnější polovička. Vrátili se. A ještě na-jezdili podél pobřeží Sardínie okolo 100km. Průměr 10-12km/hod. Ale protože

jsme tentokrát chytili sice bez deště, ale větrné počasí, ještě se občas „raftovalo“. Okoukli jsme skalnatá pobřeží na jihu i severu ostrova z jiné perspektivy. A okoštovali nádherné písčité pláže mezi nimi. Zdomácněli a skamarádili se s člunem, ostatně ten tam měl mraky kamarádů - člunů.

Dobré zpestření dovolené, než opět začnu chodit do hor. A když kolena nebudou, tak si ještě mohu pořídit padák, tam také kolena nepotřebuji. Ale to ještě doma netuší

Bohouš

Členské příspěvky do Horoklubu Chomutov, ČHS a OEAV na rok 2012

Příspěvky členů Horoklubu Chomutov pro rok 2012

Kategorie	Ročník narození	Výše příspěvků
Přispívající do 15-ti let	Do ročníku 1997	200 Kč
Činní do 18-ti let	1996 - 1995	300 Kč
Činní	od ročníku 1994	400 Kč
Zakládající		0 Kč
Zakládající (vstupní poplatek)		5 000 Kč

Členové našich kroužků mládeže platí automaticky v rámci klubových příspěvků i příspěvky do ČHS, protože na ně dostáváme od ČHS dotace. Dospělí se musí sami rozhodnout, jestli chtějí kromě klubových příspěvků zaplatit přes klub i příspěvky do ČHS, popř. jestli si zajistí individuálně členství v jiném horolezeckém spolku (Alpenverein, JAMES, DAV apod.). V současné době je možné sjednat i tzv. kombinované členství v ČHS i OEAV za zvýhodněnou cenu:

Výše členských příspěvků za kombinované členství ČHS - OEAV na rok 2012

kategorie	ročník narození	příspěvky	příspěvky + časopis
dospělí (26 - 60 let)	1986-1952	1550 Kč	1820 Kč
junioři (19-25 let)	1993-1987	1265 Kč	1535 Kč
děti a mládež (do 18 let)	1994 a později	720 Kč	990 Kč
senioři (nad 61 let)	1951 a dříve	1215 Kč	1485 Kč
rodinné členství (oba rodiče + děti do 18 let)	-	2815 Kč	3085 Kč

Příspěvky je možné zaplatit hotově nebo bankovním převodem na klubový účet číslo: 2111750217/0100 (jako variabilní symbol použijte své rodné číslo). **Poslední termín, kdy se příspěvky vybírají bez penále je únorová schůze, která se bude konat v pondělí 6.2.2012.**

Jířa

Martin Jech vítězem „Hannah Překližka Cupu“

V sobotu 3. 12. 2011 Jechhanger završil své závodní snažení v roce 2011, když zvítězil v boulderingu mládeže ve Stříbře a stal se tak vítězem celé série závodů „Hannah Překližka Cup“. Třikrát hurá a dostane hobla!

Více zde: <http://www.horoklub.cz/news/martin-jech-vyhral-hannah-preklizka-cup/>

Vánoční Bořeň

26. 12. 2011

Blahouš Kluc

Akci Vánoční Bořeň organizují členové CAO Děčín, ale účast se dala čekat i od jiných klubů, např. Horoklub Chomutov, HOSPUL, HO Bořeň Bílina. Už ve vlaku z Ústí nad Labem do Bílina Kyselka se nás sešlo asi 15 lidí a v průběhu dne jsem zaznamenal celkový počet asi 30ti lidí. Od začátku panovala skvělá atmosféra, nechyběly vánoční dárečky, pívko a panáky. Celá grupa se z vlaku odebrala k chatě pod Bořením, kde jsme se sešli s dalšími horolezci. Po provedené společné fotce se lezci odebrali do různých sektorů Bořeně, která tentokrát postrádala zimní háv.

Já jsem s Markétkou zamířil do Východního sektoru pod Necky. K nám ještě dorazili Letoš s Martinem Jechhangerem, kteří se nenechali odradit mokrou skálou. My jsme se přemístili ke Stěně u Ďáblovy kazatelny. Zde již lezoucí Robot nám doporučil Mravenčí 5-, která nás rozcvičila víc než vydatně. Nevylácí se zapomínat průvodce, a tak jsem cestu vybojoval levou stěnou místo spárou. Na prosinec bylo poměrně teplo, jen to chtělo po dlouhé době přivyknout na krásu bořeňského lezení. Již několik let nesměle courám kolem Ďáblovy kazatelny, ale tentokrát jsem neodolal. Nalezl jsem do Západní cesty 5-, kde jsem předvedl metodické divadlo v zakládání jištění. Radost k pokoukání. Zrovna přišli Zelinář s kamarády. Po chvíli se doplahočili Martin s Letošem a ukázali nám, jak se má lézt. Když jsem se oklepal, tak jsem se opět přesunul k protější stěně k Pěkné spáře 4. Jedná se o opravdu pěknou cestu, kde Markéta hudovala, protože nemohla vytáhnout jištění. Nakonec jsem ho vyprostil ze slanění. Přitom se nám naskytl k vidění krásný západ slunce, který nás stačil trochu ohřát a hlavně nabít energií.

Poté už nám zbyl jen přesun turistickou do hospody v Bílině Kyselce, kde se nevaří. Po několika žejdlících se horolezci opět rozjeli do všech směrů. Pěkná akce.

Za Horoklub Chomutov se zúčastnili: LeToš, Jechhanger, Svinčo, Květule, Pavel Bohumínek, Blagodan.

Blagodan Zespárymálemvyhučič

PŘEDVÁDĚCÍ A NÁBOROVÁ AKCE HOROKLUBU CHOMUTOV

Dne 19. 12. 2011 v době od 11.00 hod. do 13.30 hod. proběhla jako každý rok předváděcí a náborová akce pro školu a to na gymnázium v Kadani. Akci řídil správce stěny Bohouš s pomocníky z HK Radkem a Říšou, kteří oblékali študáky do úvazů a jistili. Bohouš dle jeho prohlášení „mlel pantem“, ukazoval uzly a slaňování. Zájemci byli z řad tří školních tříd v počtu cca 30 žáků ve věku od 12 let. Temperament dětí zklidňovala jejich učitelka Šárka Lendvorská. Po ukončení akce ještě Šárka jistila další zájemce. Úspěšnost akce bude patrná v lednu při účasti kroužku HK. Průvodcům akce za Horoklub Chomutov děkujeme.

Běh na Jedlák 2011

Jiří Štastný

V sobotu 26. 11. 2011 se uskutečnil již osmý ročník této významné akce, pořádané Horoklubem Chomutov. Na startu ve Vysoké Peci se sešlo asi 15 účastníků, z toho šest běžců, ostatní byli „pěšáci“, kteří si šli trať jenom projít. Letošní klimatické podmínky byly výborné, protože po sněhu nebyla ani památka, takže bylo zřejmé, že se poběží o nový traťový rekord. Trať má převýšení asi 500 m a končí na vrcholu Jedláku v nadmořské výšce 851 m.

Já jako obvykle odjíždím ještě před startem na vrchol, abych zde mohl měřit cílový čas. Tentokrát se nemusím bát, že tam nedejdu kvůli závějím, ale je mi jasné, že tam budu muset dojít pěšky, protože včera byla závora zavřená. A opravdu, závora je zavřená i dnes, tak odvážím auto k hotelu na Lesnou a vyrážím pěšky. Za chvíli mi volá LeToš, že je čas startovat. Přesně v 11.00 hod. vydává LeToš startovní povel, já zapínám stopky a závodníci vyráží dole ve Vysoké Peci na trať. Je mi jasné, že Pepíno bude na vrcholu okolo půl dvanácté, a že to budu mít jen tak tak, takže také radši občas popoběhnu.

Zpocený dorážím na vrchol před půl dvanáctou, vyndávám výsledkovou listinu, foťák a stopky a za pár minut opravdu doráží Pepíno v novém traťovém rekordu 27:17 min. Dávám mu napít čaje z termosky, a aby nevychladnul, tak běží zpátky dolů naproti ostatním. Zhruba za deset minut se k cíli blíží další dva závodníci, tedy spíš závodnice, protože je to Deivina s Radkou a obě to stihnou pod 40 min. Deivina se povedlo vylepšit traťový rekord, pro změnu v ženské kategorii, na krásných 37:41 min. Chvilí po nich dobíhají další dva běžci: nejprve Easy, a pak nečekaně zleva přibíhá Honza Unger. Všichni se srocují na vrcholu, dostávají tatranky, čaj a čekají na posledního běžce, kterým je Luděk Urban. Ten dobíhá za pár minut, takže startovní pole běžců je na vrcholu kompletní. Za zhruba 20 min. přichází na vrchol pěší skupina holek (Martina, Pavlína a Hanka), které doprovází Pepíno. Z druhé strany se ještě blíží skupinka s Letošem, ale protože na vrcholu dost fouká a je zima, tak jim jdeme naproti. Na zahřátí dostáváme slivovici a společně odcházíme na Lesnou na oběd.

Po vydatném obědě LeToš vyhláší výsledky, předává diplomy a vítězům putovní pohár s názvem akce a jmény nejlepších běžců.

Ačkoliv se letošního ročníku zúčastnilo asi nejméně lidí v celé historii, i tak bych ho zhodnotil jako vydařený. Doufám, že příští rok se na startu sejde celá klubová běžecká elita, aby se ukázalo, kdo je opravdu nejlepší.

Výsledková listina:

Muži

1	Pepíno Kotyk	27:17,5 min	
2	Easy	39:25,9 min	0:12:08
3	Honza Unger	40:06,2 min	0:12:49
4	Luděk Urban	47:18,9 min	0:20:01

Ženy

1	Deivina Šišovská	37:41,6 min	
2	Radka Štejnarová	38:15,5 min	0:00:34
3			
4			

Traťové rekordy:

muži:

2011	Pepíno Kotyk	27:17 min	
2010	Martin Jech	29:54 min	2:37
2009	Tomáš Bubeník	30:45 min	3:28
2006	Pepíno Kotyk	30:57 min	3:40
2008	Pepíno Kotyk	34:03 min	6:46
2005	Jarda Ďurkovský	41:23 min	14:06
2004	Pája Suchopárek	45:00 min	17:43
2007	David Šimek	47:29 min	20:12

ženy:

2011	Deivina Šišovská	37:41 min	
2009	Deivina Šišovská	41:00 min	3:19
2005	Iva Bartůňková	44:54 min	7:13
2006	Lucka Fischerová	47:22 min	9:41
2004	Deivina Šišovská	49:00 min	11:19
2007	Petra Šišovská	50:43 min	13:02
2010	Šiška Bandaska	52:14 min	14:33

Práce platná - nikoli kvapná!

12. 11. 2011

Broněk Bandas

Provozování cvičné lezecké stěny, kterou Horoklub díky úsilí členů klubu, podpoře Martina Lendvorského a Severočeských dolů Chomutov vlastní od roku 1996, sebou nese také povinnosti. Kromě pravidelných revizí prováděných odborně způsobilou osobou za úplatu, je to také "drobná" údržba k zvyšování bezpečnosti a atraktivity lezení na stěně. Tato údržba již několik let probíhá formou brigád členů Horoklubu. Výměna karabin a smyček, kontrola upevnění kamenů, dotažení všech šroubů a stavba nových cest - to je jen část práce, kterou Horoklubáci v režii správce stěny Bohouše Dvořáka, každoročně odvedou.

V letošním roce bylo nutné provést revizi stěny, a protože oddíl opět nakoupil nové kameny (180 ks za 13 500 Kč), bylo také potřeba vyměnit další část starých, prsty a klouby ničících kamenů. Nové kameny se také vyrábějí v mnohem výraznějších barvách a lezcům se snadněji na stěně orientuje. Pro lepší orientaci ve starších cestách se pod kameny umísťují barevné praporky. K tomu Bohouš Dvořák říká : „*Naším cílem je,*

aby si každý mohl cestu zdola prohlédnout, ujasnit si, kudy vede, kde bude cvakat jištění a jak které místo poleze. Ve skladu máme ještě nové kameny na dvě cesty pro dospělé. Z příspěvků do pokladničky za půjčovné ještě brzy přijde sada kamenů v podobě zvířátek pro vytvoření extra dětské cesty. Celkově je nyní na stěně 84 cest (tj. cca 1600 kamenů) a z nových kamenů je asi polovina. Pevně věřím, že se nám postupem času podaří vyměnit většinu z nich."

Letošní brigáda proběhla v sobotu 12. listopadu. V průběhu dne vzniklo 7 cest výměnou starých kamenů nebo vytvořením cesty nové. Nad stěnu byl nainstalován plakát firmy STRIX Chomutov, která oddíl za reklamu věnovala čtyři celotělové úvazky pro mládež. Protože příspěvky nečlenů oddílu za využití stěny a půjčení lezeckého materiálu tvoří součást peněz věnovaných výhradně na údržbu stěny, vytvořil Bohouš ve stěně, vpravo od dveří skladu šterbinu. Tam je možné vhodit poplatek i ve dnech, kdy na stěně nebude žádný člen oddílu, který má do skladu přístup. V příštích dnech bude nad stěnu pověšen plakát firmy MAKAK, která za reklamu provedla zdarma revizi stěny a dodala kameny za 3 500 Kč. Z plánované údržby ještě zbývá sanace a upevnění žebříku na boulderové stěnce, které provede Letoš.

A na samý závěr ještě jednou slovo správce stěny : „*Děkuji všem, kteří přišli pomoci. Ti co nemohli, nemusí zoufat. Práce a nové kameny ještě jsou, ozvěte se, určitě se dohodneme. Pro ty, kteří si chtějí jen přijít zalézt, máme v omezené míře za mírný poplatek k zapůjčení lezecké boty, lana a sedáky. Dále si u nás lze zakoupit magnézium (kouli) - na stěně by se nemělo lézt s práškovým magnéziem. Prostředky vybrané od nečlenů Horoklubu se vždy reinvestují do zvýšení bezpečnosti lezecké stěny. Přesto připomínám, že lezení je nebezpečný sport, při kterém hrozí nebezpečí poškození zdraví."*

P.S. Z důvodu zlomené metakarpální kosti jsem letos jel na brigádu pouze fotit. Bohužel jsem si doma zapomněl foťák, ale snad vám to nebude vadit.

Broněk

Akce se zúčastnili : Milan Svinařík v předstihu už 9.11., Libor Menšík, Míra Sedlák, Pepa Zeman, Richard Sůra, Aneta Zebischová, Hanka Hefnerová s Petrem, Tommy s Nikolou, Broníci Bandasky, Vašek Kuneš a Zdeněk z Ostrova nad Ohří a Bohouš Dvořák

Upozornění správce umělé stěny v Kadani

Dle Pravidel je ten, komu je svěřen čip a zpřístupní tělocvičnu na stěnu a boulder, po celou dobu zodpovědný za pořádek a bezpečnost. V případě mimořádně situace podává zprávu a zodpovídá se výboru Horoklubu. V případě přítomnosti tří lezců s čipy zodpovídají za pořádek všichni tři a také vybírají poplatek za lezení na stěně a mají právo vykázat lezce, kteří nedodržují pravidla bezpečnosti na umělé stěně nebo nemají potřebný doprovod, resp. dozor.

Vzhledem k nedávnému úrazu budou zakoupeny dvě klasické lékárníčky. První bude vložena za velké záslepky ve spodní části stěny u podlahy a to pro případ vážného úrazu. Tomu bude odpovídat i vybavenost lékárníčky, tedy hodně obvazů, rukavice, rouška, škrtidlo, obinadlo. V případě úrazu by se měla rychlá záchranná služba dostavit nejpozději do 20ti minut. Pro lehké úrazy bude druhá lékárníčka pověšena na řetízek v horní části stěny u stropu v prostoru „U“.

Dále je třeba zmínit, že jsou namontovány nové cesty s novými kameny, došlo i ke korekci obtížnosti cest. Viz internetová stránka Horoklubu.

Seznam lezců, kteří mají čip: Bandas, Dvořák + klíče, Fišerová Martina, Kašák Petr + klíče, Lendvorský + klíče, Melišík Libor, Pultar, Sedlák Míra, Šťastný + klíče, Svinařík, Štůtz, Zeman Pepa, 1ks připraven pro členy HO z Ostrova

Co kdo s kým, kdy kde a jak

Pavel Suchopárek

- 1.12. Na stěně v Kadani probíhá horoklubácká akce nejen pro ratolesti se slušnou účastí.
- 3.12. Pan Svinařík s ženou Květulínou se spolu oddávají žulové terapii na Mlýnském vrchu. Letoš s Blagodanem Slaněnímymetačem před slaněním Hospulu a Slávie v Tisé ještě stihli posekat několik boulderů na Sněžníku.
- 10.12. Duo PáPá a Blahoslav s Markétkou vyrazili na jedinou suchou oblast v okolí Ústí – Kreutzberg. Večer pokračují na večůrku s ústeckými lezci.
- 11.12. Pan Svinařík se oddává opět žulové terapii, ovšem sám se sebou bez ženy Květulíny.
- 12.12. Na Bořeňské Baště leze Ludva Kostka s Lubošem Filou nádhernou Chvojkovu cestu.
- 14.12. Na Zlatníku bojují o holej Blahoslav Vefujaviscidvíkamiděsněrádpobývač s Markét, kterou nečeká s výše zmíněným zrovna snadný život.
- 17.12. Blahouš Bílýmisračkamiseráprodírač s Markét (jak svou milou již důvěrně nazývá) brázdí stopu okolo Lesné.
- 18.12. Blahoš Nazimnílezeníjakmalédítěnahračkusetěšič vyráží s Markét na Bořeň. Absence zimních podmínek však nedovoluje použít zimní náčiní a tak vystupují na vrchol za cepy. Raději jedou pak brázdít bílou stopu na Lesnou. Totéž činí i následující den.
- 19.12. Pan Svinařík se pro změnu oddává sněhové terapii na božídarských tratích a to opět bez ženy Květulíny. Žena Květulína však není líná.
- 20.12. Trénovat chůzi do kopce se vydávají Ludva s Blagodanem Dokopcerádchodičem na Mezihoří. Bohužel trénink není plnohodnotný, neboť s kopce jezdí na skalpech.
- 22.-23. 12. Jarda Hála s Blahošem NanejvyššívrcholČechkaždýrokvystupovačem na nejvyšší vrchol Čech ve vánici a sněhu hlubokém jako každý rok stoupají, do rána bílého na vrcholu v lanovkárně přespávají a nekonečné romantiky užívají.
- 25.12. Pan Svinařík, tentokrát již opět s ženou Květulínou se oddávají společně terapii v bílé stopě na Lesenských tratích.
- 26.12. Vánoční Bořeň – této tradiční akce se za náš klub účastní Svinčo s ženou Květulínou, předsesta Letoš s mužem Blagodanem, Jechóza a samotné Pá.
- 26.-28.12. Ludva Kostka a dalších 19 ks Homo sapiens pobývá na střeše Krutých hor – na Klínovci.
- 27.12. Již kompletní duo PáPá s Blahoslavem a Markét „běžkují“ ve 2 cm sněhu a klíčují mezi psy, turisty a dětmi na Altenbergu. Úžasné zážitky.
- 22.12. Tisíce malých dětských cirkusů se účastní Vánoční stěny v Kadani.
- 28.12. Výpravy v bílé stopě z Perninku na Jelení a zpět se účastní Květulína s manželem a Blagodan a jeho nová majitelka Markét.
- Na Meluzínu vystupuje v pekelně hlubokém sněhu a nádherném počasí kompletní Parekteam.
- 30.-31.12. Celá tlupa Štejnarců a Párkvců brázdí bílé stopy okolo Bernova.